

10

СПОМЕНИ ЗА ВАПЦАРОВ

Приятелството ми с Вапцаров започна през 1932 г., когато той постъпи на работа, доколкото си спомням през м.юли в тогавашното предприятие "Българска горска индустрия" - Кочериново. През това време аз бях също там на работа като машинист, на дъскорезната фабрика. Първоначално Вапцаров бе назначен за огняр при мен понеже нямаше свободно място за машинист. Като огняр той работи три или четири месеца, след което се откри свободно място за машинист и той премина на работа в книжната фабрика на същото предприятие.

Вапцаров познавах съвсем бегло още от Морското училище, където той постъпи две години след мен. Тук, във фабриката, още при първата ни среща той ме привлече със своя весел нрав, а освен това изпитвах и известно любопитство към него - при нас вече бяха достигнали слухове за известната негова реч на прощалния банкет при уволняване на випуска им - и още в първите дни на съвместната ни работа ние се сближихме много. Понеже парната машина, която обслужвах, беше доста ~~упростена~~ и не изискваше никакво особено наглеждане, аз използвах това и през по-голямата част на смутата бивах в котелното помещение при Вапцаров, където поради естеството на работата му, неговото присъствие беше по-необходимо. Тук, особено през нощните смени, водехме безкрайни разговори, по право говореше повече той, а аз слушах, ~~с голямо удоволствие~~. А Вапцаров умееше да говори много увлекателно и не само аз, но и всеки друг го слушаше с увлечение. Разговорите ни бяха най-общи, каквито могат да бъдат разговорите на 20-22-годишни младежи, но когато, така да се изразя, той вземеше думата, говореше най-вече по литературни въпроси, главно за творчеството на Ботев, Яворов, Елин Пелин и др. И сега, след толкова години, помня с каква вестина ~~ми~~ разясняваше някои от творбите на поетите, особено на Яворов, ~~изтъкваше~~ най-ху-